

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ – Ματθ. 19, 16-26 (27/8/2017)

Πλούτος και Σωτηρία

Η σημερινή Ευαγγελική περικοπή, αδελφοί μου, είναι περισσότερο επίκαιρη από ποτέ. Ένας οικονομικά εύρωστος νέος πλησίασε το Χριστό και Τον ρώτησε τι καλό πρέπει να κάνει στη ζωή του, για να κερδίσει την αιωνιότητα, για να σώσει την ψυχή του. Και ο Χριστός του είπε, «ξέρεις τις εντολές. Να μην φονεύσεις, να μην κλέψεις, να μη ψευδομαρτυρήσεις, να τιμάς τον πατέρα σου και τη μητέρα σου και να αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου». Ο νεαρός απάντησε «όλα αυτά από μικρό παιδί τα τηρώ». «Τότε ένα πρέπει ακόμα να κάνεις, ένα σου λείπει για να σώσεις την ψυχή σου», του λέει ο Χριστός: «όλα τα πλούτη που έχεις να τα εκποιήσεις και τα χρήματα που θα πάρεις να τα μοιράσεις στους φτωχούς και τότε θα αποκτήσεις θησαυρό στον Ουρανό. Και αφού κάνεις αυτό που σου υποδεικνύω, τότε μπορείς να με ακολουθήσεις, να γίνεις δικός Μου». Ο πλούσιος νέος έσκυψε το κεφάλι κι έφυγε πολύ λυπημένος, γιατί είχε πολλά χρήματα, που δε μπορούσε ν' απαρνηθεί. Ο Χριστός τότε έστρεψε στους μαθητές και τους είπε: «Αλήθεια σας λέω, είναι πολύ δύσκολο να εισέλθουν οι πλούσιοι στη Βασιλεία του Θεού. Είναι πιο εύκολο να περάσει η καμήλα μέσα από την τρύπα της βελόνας, παρά οι πλούσιοι στη Βασιλεία των Ουρανών». Και τότε οι Μαθητές Τον ρώτησαν, γεμάτοι απορία, «αν συμβαίνει αυτό, ποιος θα σωθεί τελικά» και ο Χριστός τους απάντησε, «αυτό που είναι αδύνατο για τους ανθρώπους είναι δυνατό για το Θεό». Αυτή, με λίγα λόγια, ήταν η Ευαγγελική περικοπή που ακούσαμε σήμερα.

Γιατί ο Χριστός διδάσκει ότι εκείνοι που διαθέτουν τον πλούτο δύσκολα θα σώσουν την ψυχή τους, δύσκολα μπορούν να ζήσουν μαζί Του; Γιατί, καταρχάς, ο πλούτος καθιστά, πολλές φορές, τον άνθρωπο δέσμιο της γήινης πραγματικότητας, δέσμιο των βιοτικών μεριμνών, αιχμάλωτο της καθημερινότητας και του άγχους ν' αποκτήσει περισσότερα από όσα έχει ή να διατηρήσει, ει δυνατόν, αυτά τα οποία έχει. Δυσκολεύει ο πλούτος την πνευματική ζωή, γιατί δημιουργεί στον άνθρωπο την αίσθηση ότι, για να διατηρήσει, να πολλαπλασιάσει και να περισώσει αυτά που έχει, πρέπει να κάνει τα πάντα, ακολουθώντας ακόμα και απάνθρωπες επιλογές. Και είναι γεμάτη η ιστορία και η εποχή μας από παραδείγματα ανθρώπων, οι οποίοι

μετήλθαν όλα τα μέσα για να κατακτήσουν και να πολλαπλασιάσουν την οικονομική τους δύναμη, λειτουργώντας, ενίοτε, με ανήθικο και παράνομο τρόπο.

Δυσκολεύει την πνευματική ζωή ο πλούτος, γιατί δημιουργεί στον άνθρωπο πλαδαρότητα και πνευματική χαλαρότητα, που του στερούν την δυνατότητα να δει μέσα του, στην ψυχή του και να συνειδητοποιήσει ότι αυτά που έχει είναι πρόσκαιρα και αργά ή γρήγορα, θα έρθει η ώρα της αιωνιότητας. Θα αφήσει πίσω του χρήματα, κτήματα, δόξα και μεγαλεία και θα πάρει μαζί του αυτά που κατέθεσε στον Ουρανό, όπως είπε ο Χριστός. Γι' αυτό ο πλούτος δυσκολεύει να ζήσουν κατά Χριστόν εκείνους που τον κατέχουν, να ζήσουν πνευματικά και να προετοιμάσουν τη ζωή τους για την αιωνιότητα.

Βέβαια, μπορεί ο πλούτος να καθιστά δύσκολη τη σωτηρία, δεν την καθιστά, όμως, αδύνατη. Είναι λάθος να πιστέψουμε ότι κάθε πλούσιος είναι και χαμένος, ότι θα στερηθεί των αγαθών της Βασιλείας των Ουρανών. Έχουμε πάρα πολλά παραδείγματα στην ιστορία, που αποδεικνύουν του λόγου το αληθές. Άλλωστε, τα υλικά αγαθά είναι δώρα του Θεού. Ο Θεός είναι εκείνος ο οποίος πλούτισε τον κόσμο. Τον κόσμησε με όλες τις χάρες, του προσέφερε όλα τα δώρα της αγάπης Του. Άρα, η ύλη, τα υλικά αγαθά, ο υλικός πλούτος δεν είναι καταδικαστέος, γιατί είναι δώρο του Θεού, ανήκει στο Θεό και είναι προσφορά του Θεού στους ανθρώπους.

Ας θυμηθούμε τους γενάρχες του Ισραηλιτικού λαού στην Παλαιά Διαθήκη, όπως τον Αβραάμ. Ο γενάρχης του Ισραήλ ήταν πάμπλουτος, ήταν κτηματίας, διέθετε όλον το κοσμικό πλούτο της εποχής, όμως, δεν τον κράτησε για τον εαυτό του. Με αυτόν έτρεφε και συντηρούσε τον λαό του. Αλλά και άγιοι της Εκκλησίας μας ήταν πάμπλουτοι. Ο Μέγας Βασίλειος, ήταν γόνος μιας πάρα πολύ πλούσιας οικογένειας. Κι όμως, γρήγορα κατάλαβε ότι για κερδίσεις την ψυχή σου και να ζήσεις κατά Χριστόν, πρέπει να επιλέξεις τον πλούτο του Θεού και όχι τον πλούτο των ανθρώπων. Έτσι, εκποίησε την περιουσία του και δημιούργησε τη γνωστή σε όλους «Βασιλειάδα», μια πόλη γεμάτη ιδρύματα, ορφανοτροφεία, φτωχοκομεία, νοσοκομεία, γηροκομεία, περιέθαλψε με το δικό του πλούτο, όλους τους ανθρώπους που είχαν ανάγκη στην εποχή του και έτσι μεγάλυνθηκε στα μάτια του Θεού και δοξάζεται και τιμάται μέχρι σήμερα από τους

ανθρώπους. Και ο Άγιος Νικόλαος ήταν ένας τέτοιος άνθρωπος, ο οποίος, όπως λέμε στο απολυτικό του, αντάλλαξε «τη πτωχεία τα πλούσια», δηλ. με τη φτώχεια αντάλλαξε τον πλούτο. Είχε και κείνος τα πάντα, αλλά επέλεξε να ζει φτωχικά και να καταστεί μέγας ευεργέτης του λαού και μέγας Άγιος της Εκκλησίας μας.

Και στην εποχή μας υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι, οι μεγάλοι ευεργέτες του Έθνους. Το εμπόριο τους είχε χαρίσει αμέτρητα πλούτη. Δεν τα κράτησαν, όμως, για τον εαυτό τους, ελάχιστα χρησιμοποιούσαν για τους ίδιους και τις οικογένειές τους. Τα χάρισαν στο έθνος, τα προσέφεραν στην πατρίδα, τα δώρισαν στην Εκκλησία και κοσμείται σήμερα η πατρίδα μας από τα έργα τους, στα οποία το έθνος τους έδωσε το όνομά τους, για να θυμίζουν στον αιώνα την μεγίστη προσφορά τους.

Υπάρχει όμως, ένας πειρασμός εδώ, τον οποίο πρέπει να αποφύγουμε. Είναι η σκέψη ότι η φτώχεια, από μόνη της, είναι ικανή να μας χαρίσει την αιώνια ζωή. Είναι λανθασμένη σκέψη. Υπάρχουν φτωχοί άνθρωποι σήμερα, οι οποίοι στρέφονται κατά του Θεού, γίνονται εχθροί του Θεού, αποδίδοντας σ' Εκείνον την κατάσταση που βιώνουν. Υπάρχουν φτωχοί σήμερα, οι οποίοι εξεγείρονται εναντίον εκείνων οι οποίοι κατέχουν τον υλικό πλούτο, υιοθετώντας λογικές διχασμού, κοινωνικών ανισοτήτων και εντάσεων, οι οποίες, όχι μόνο δε λύνουν το πρόβλημα, αλλά το οξύνουν, δημιουργώντας περαιτέρω προβλήματα στους ίδιους και στην κοινωνική συνοχή.

Ούτε ο πλούτος από μόνος του, ούτε η φτώχεια από μόνη της μπορούν να μας στερήσουν ή να μας εξασφαλίσουν τη σωτηρία. Την ίδια στιγμή, όμως, μπορούν να γίνουν τα κλειδιά που θα ανοίξουν τις πύλες του Παραδείσου, αρκεί να διαχειριζόμαστε αυτές τις καταστάσεις με τρόπο ευχαριστιακό, αρκεί να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν μας ανήκει τίποτα. Όλα ανήκουν σε όλους, όλοι είμαστε ίσοι σ' αυτόν τον κόσμο κι έναντι του Θεού. Όλοι έχουμε τα ίδια δικαιώματα στη διαχείριση του πλούτου, αρκεί να νιώσουμε και να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν υπάρχουμε μόνο για τον εαυτό μας και ότι, αν θέλουμε να σώσουμε την ψυχή μας, δεν μπορούμε να τη σώσουμε μόνοι μας, αλλά μόνο αν κινηθούμε και ζήσουμε όλοι μαζί, με πνεύμα αγάπης και αλληλεγγύης μέσα στην κοινωνία και κάτω από τη σκέπη του Θεού. Η επιλογή της σωτηρίας είναι δική μας. Αμήν!

Αρχιμ. Ε.Ο.